

Sýtti fyri hjálp og fekk váta grøv

- Hevði skiparin á russiska skipinum ikki sýtt fyri at taka ímóti hjálp, høvdu vit klárað at bjargað nógv fleiri av manningini á lívi, sigur Rógvi Johansen. Rógvi Johansen, sum flest okkara kenna sum súkklara í serflokki, var við minniliga túrin fyri júst 20 árum síðani, tá ið Sigurfarið úr Klaksvík royndi at bjarga russum í havsneyð

LAGNUTÚRUR
Turið Kjølbro
Myndir: Rógvi Johansen

16. februar 1982 stendur rimmar fastur í minninum hjá Rógva Johansen úr Vági. Hann var 17 ára gamal og á sínum næsta túri við línuskipinum Sigurfarinum úr Klaksvík undir New Foundlandi, tá ið skipið í ódnarveðri og nógvum ísi miðskeiðis á nátt rakti við eitt russiskt bingjuskip, Mekaníc Tarasov, sum var í havsneyð.

- Skipið lá bakk, so stilt sum tað nú eina ferð ber til at liggja í ódnarveðri. Mikkjál Olsen, sum var skipari á Sigurfarinum, varnaðist eitt stórt útslag á radaranum. Hann sigldi nærri fyri at finna út av, hvat tað var. Á radaranum sá hann, at útslagið stóð í stað, og tað er jú rættliga óvanligt, at stór skip liggja still. Komin nærri sá skiparin, at talan var um stórt russiskt bingjuskip, sum hevði fingið slagsíðu, greiðir Rógvi Johansen frá.

Manningin á Sigurfarinum, sum taldi 26 mans, varð útpurr-

að, og skjótt varð sjón fyri søgn fyri allar, at rættiliga illa stóð til umborð á russiska skipinum.

- Vit sá beinanvegin, at skipið fór ikki at klára ódnarveðrið. Av og á sá vit fólk á dekkinum og brúgarveinginum. So við og við dattu bingjur av skipinum í havið. Skiparin rópti á skipið, fyri at vita, hvussu vorðið var og um teir høvdu brúk fyri hjálp, men boðini vóru greið. Teir vildu hava hjálp frá teirra egnu. Russiski skiparin segði, at teir høvdu samband við russiskan trolara. Men hesin var fleiri tímar burtur. Hetta var jú tíðin, tá ið Bresjnev sat við valdinum og landið var væl meiri afturlatið enn nú.

Vónleys støða

Umborð á Sigurfarinum kundi manningin einki gera. Skiparin hevði sett seg í samband við kanadisku bjargingartænastuna, sum setti kósina ímóti skipinum beinanvegin, og tyrla var eisini á veg út.

- Vit hildu okkum so tætt at

russiska skipinum, sum til bar, tí vit sá í hvussu stórar neyð tað var, og eina ferð komu vit so nær, at vit vóru við at koma í trupulleikar. Tað var líkasum, at skipið varð sgið inn at bingju-skipinum, men tibetur eydnaðist okkum at sleppa burtur aftur.

Sum fráleið dattu fleiri bingjur av skipinum.

- Saman við bingjunum fóru bjargingarbátarnir í havið. Hví teir valdu at sleppa bátunum í havið, veit eg ikki. Skipið koppaði meir og meir, og tað byrjaði at søkka í gronini. Tá sá vit, at lív kom í fólk umborð og fleiri lupu á sjógv. Øll uttan skiparin, sum vit framvegis hoyrdu tosa í radionum á russiskum. Hvønn hann tosaði við, veit eg ikki. Hann brúkti sína síðstu orku til at tosa í radio, til skipið fór undir.

Rógvi minnst týðiliga, tá ið skipið fór undir.

- Fyrst fór tað við gronini heilt undir, so knappliga kom tað undan aftur, akkurát sum ein proppur, ella sum eg ímyndi mær, at Titanic fór.

Manningin umborð á bingjuskipinum var farin í bjargingarvestar, sum høvdu ljós fest á økslini.

- Veðrið var framvegis ógvuliga ringt. Men tað var bara eitt at gera og tað var at fáa neyðars russisku manningina umborð. Sigurfarið var als ikki útgjørt til at bjarga fólki. Einasti møgu-leiki, vit høvdu, var dragiholið, har vit tóku línuna inn. Tað var eisini avmarkað, hvussu nógvir av manningini hjá okkum kundu standa í dragiholinum. Vit sigldu so tætt at monnunum í sjónum, sum til bar. Ringt er at hála vátar menn innanborða, ikki minst, tá ið panikkur er í, men eitt sum gjørdi tað enn verri, var, at russarnir høvdu bundið seg saman, fimm og fimm. Tí høvdu vit eitt bunti av fólki og máttu tí skera hvønn einstakan leysan fyri at hála teir inn.

Flestu bjargað

Tað eydnaðist manningini á Sigurfarinum at bjarga 24 sjófólkum umborð. Á Mekaníc Tarasov taldi manningin 37, harav tvær kvinnur. Av teimum, ið vórðu bjargað, doyðu 19. Báðar kvinnurnar lótu lív, onnur teirra varð ongantið funnin.

- Ein teirra, sum kom umborð á lívi, men doyði løtu seinni á messugólvinum, var ein ungur maður, sum fyllti 21 ár henda dagin. Tað hevur verið so mikið kalt í sjónum, fleiri kuldstag vóru, at teir ikki høvdu nakran møguleika fyri at yvirliva. Hvussu leingi teir lógu í sjónum, minnst eg ikki, men tað feldist ógvuliga leingi. Hini trettan sá

Men har var einki at gera, tí tað var so høgt av bátadekkinum niður í havið. Tá gjørdi nakrir av manningini, Jónsvein Borgardal úr Sandvík var ein, ikki mætari enn at krøkja seg í lúnningina uttanborða í stýriborðssiðu. Teir settu sitt egna lív í vanda, og fingi bjargað einum.

Einasta myndin av russum, sum yvirlivdu

Einasti myndin av russum, sum yvirlivdu, er ein russi, sum hevur forbinding um høvðið. Tað komst av, at manningin umborð á Sigurfarinum varð noydd at brúka ein bátshaka fyri at fáa fatir á monnunum, sum lógu í isakalda havinum

Enn ein druknaður russi, á veg niður í gummibátin

Manningin á Sigurfarinum royndu at goyma líkini so væl sum til bar fyri teimum, sum yvirlivdu. Á hesi myndini siggjast lík liggja, har fiskur verður goymdur fyrribils. Tómir sekkir og annað varð lagt oman yvir tey, soleiðis at vinir og starvsfelagar ikki skuldu siggja tey

vit ongantið, men vit frættu, at russiski trolarin, sum Mekaníc Tarasov hevði samband við, kom fram á fimm lík. Skiparin fór jú niður við skipinum.

Umborð á Sigurfarinum lógu lík alla staðni.

- Teir, sum yvirlivdu, høvdu tað jú heilt ræðuligt. Vóru ræðuliga kaldir og skelkaðir. Vit gjørdi alt fyri at fáa lív í teir aftur, fingi teir í turr klæðir, gníggjaðu hita í teir og góvu teimum heita súpan. Tað hevur jú verið ræðuligt hjá teimum at sæð vinir og starvsfelagar liggja lík alla staðni, men vit royndu at spara teir fyri tað, og máttu tí goyma líkini ymsa staðni.

Hálvt annað døgn eftir, at russiska bingjuskipið sakk, kom kanadiska bjargingartænastan fram. Tá var ódnin avhæsað, og tey 19 líkini og teir fimm, sum høvdu yvirlivað, vórðu flutt yvir á kanadiska skipið í gummibáti.

- Fint veður var í tryggjar tímar og tá ið tann seinasti var fluttur umborð á kanadiska skipið, herjaði illveðrið á aftur.

merki til hvønn einstakan kom frá ovastu sovjetini. Hetta er ein viðurkenning fyri bjargingina, sum russar lata uttanlands og innanlands.

At uppliva ein slíkan lagnutúr seytnar ára gamal, festir seg fast og varandi í minnið.

- Tað var ein ógvuliga óhugnaligur og ræðuligur tútur fyri okkum umborð á Sigurfarinum, men nógv ræðuligari fyri russarnar. Eg hugsi ikki hvønn dag um henda túrin, men av og á, og hvørja ferð, eg hitti onkran av manningini, sum var við, kemur prátið inn á hendingina. Tað er syrgiligt, hvørja ferð at hugsa um, men eg meini ikki, at eg havi fingið mein av honum. Heldur hinvegin haldi eg, at eg eri vorðin sálarliga sterkari.

Heiðrað

Gerandisdagurin byrjaði so aftur umborð á Sigurfarinum, sum helt fram við fiskiskapinum.

- Tað var hart hjá okkum øll um. Í dag høvdu vit allir fingið tilboð um kreppuhjál, men so var ikki tá. Hínegin tosaðu vit nógv umborð um, hvat var hent og allir høvdu tamarhald á støðuni. Ræðuliga hendingin varð als ikki tagd burtur.

Á Norðoyastevnu í 1982 legði Sigurfarið at bryggju í Klaksvík. Á kajini var stúgvandi fult av fólki, hornorkestrið spældi og røður vórðu hildnar. Frá Klaksvíkar kommunu fekk manningin heiðursbræv. Seinni kom heiðursbræv frá russisku sendistovuni í Danmark.

- Heiðursbrævið og heiðurs-

merki til hvønn einstakan kom frá ovastu sovjetini. Hetta er ein viðurkenning fyri bjargingina, sum russar lata uttanlands og innanlands.

At uppliva ein slíkan lagnutúr seytnar ára gamal, festir seg fast og varandi í minnið.

- Tað var ein ógvuliga óhugnaligur og ræðuligur tútur fyri okkum umborð á Sigurfarinum, men nógv ræðuligari fyri russarnar. Eg hugsi ikki hvønn dag um henda túrin, men av og á, og hvørja ferð, eg hitti onkran av manningini, sum var við, kemur prátið inn á hendingina. Tað er syrgiligt, hvørja ferð at hugsa um, men eg meini ikki, at eg havi fingið mein av honum. Heldur hinvegin haldi eg, at eg eri vorðin sálarliga sterkari.

merki til hvønn einstakan kom frá ovastu sovjetini. Hetta er ein viðurkenning fyri bjargingina, sum russar lata uttanlands og innanlands.

At uppliva ein slíkan lagnutúr seytnar ára gamal, festir seg fast og varandi í minnið.

- Tað var ein ógvuliga óhugnaligur og ræðuligur tútur fyri okkum umborð á Sigurfarinum, men nógv ræðuligari fyri russarnar. Eg hugsi ikki hvønn dag um henda túrin, men av og á, og hvørja ferð, eg hitti onkran av manningini, sum var við, kemur prátið inn á hendingina. Tað er syrgiligt, hvørja ferð at hugsa um, men eg meini ikki, at eg havi fingið mein av honum. Heldur hinvegin haldi eg, at eg eri vorðin sálarliga sterkari.

Nakað sum eg havi havt gagn av sum súkkleri. Tað krevur nógv sálarliga at vera í oddinum innan eina ítróttargrein.

Eftir minniliga túrin á vetri í 1982, var Rógvi Johansen fleiri túrar við Sigurfarinum. Í 1984 fór hann av og umborð á trolara. Millum skiparan á

Sigurfarinum og menninar, sum bjargaðust, hevur verið samband. Skiparin hevur vitjað russarnar, sum bjargaðust.

- Hevði skiparin á russiska skipinum ikki sýtt fyri at taka ímóti hjálp, rokni eg við, at vit høvdu klárað at bjargað nógv fleiri av manningini á lívi. Russiska samfelagið var jú ógvuliga afturlatið tá. Í dag kunnu vit ikki ímynda okkum, at tað sama hevði hent, men hinvegin er ein feril eftir frá teirri tíðini. Vit minnst jú, tá kavbáturin Kursk fór og russar sýttu fyri at taka ímóti hjálp.

Myndaframsýning

Á túrinum við Sigurfarinum hevði Rógvi Johansen myndatól við.

- Eg var ógvuliga nógv í iva um eg skuldi taka myndir av hendingini. Tók nakrar kortini, hetta var jú ein serstøk hending, sum eg vóni, at eg ongantið komi at uppliva aftur. Royndi at taka mynd, tá ið skipið sakk, men tær eru ikki so væl eydn-

aðar, sigur Rógvi Johansen, sum er undir útbúgving sum mynda-maður í Árhús.

Í gjár læt framsýning upp í hølunum Photo Av í Víby í Árhús, har myndirnar hjá Rógva frá túrinum fyri júst 20 árum síðani verða sýndar fram. Við á framsýningini eru umleið 20 myndir, har frágreiðing er til hvørja. Framsýningin er bytt í tvey. Ein partur hevur við fiskiskap at gera, og ein um russarnar. Framsýningin verður opin í tryggjar mánaðir. Um framsýningin eisini kemur til Føroya, sigur Rógvi.

- Tað kundi væl hent, um áhugi er fyri tí. Myndirnar kundu hóskandi verðið sýndar fram í Klaksvík, har Sigurfarið hoyrði heima og har fólk minnst hendingina, sigur Rógvi Johansen at enda í viðtali.

Kanadiska bjargingarskipið, sum kom út eftir russiska sjófólkunum. Lík og tey fimm, ið yvirlivdu, vórðu flutt ímillum í gummibáti. Her er báturin á veg yvir til Sigurfarið eftir fyrstu líkunum

Her er fyrsta líkið, sum skal niður í gummibátin. Líkini vórðu legd á boru, sum vóru gjørd av jarnneti

Einasta myndin av russum, sum yvirlivdu. Ein russi hevur forbinding um høvðið. Tað komst av, at manningin umborð á Sigurfarinum varð noydd at brúka ein bátshaka fyri at fáa fatir á monnunum, sum lógu í isakalda havinum

Heiðursmerkið. Í heiðursbrævinum stendur, at "Fyri at hava bjargað druknaðum verða bjargingarfólk og aðrir USSR-borgarar heiðraðir, umframt útlendingar, sum hava víst dirvi, áráði og sjálvsófrán, tá ið fólk á sjónum eru bjargað, fyri stórt snaræði og sketni har ólukkuligar hendingar við fólki á sjónum eru fyrirbyggdar, umframt fyri fyrimyndir fyri skipanina hjá bjargingartænastuni"